BIBLIOTECA MARCEL·LÍ DOMINGO
Recull de premsa local i comarcal

Relats de Ciència Ficció

TORTOSA: UN SOMNI POSSIBLE

PRÒLEG

Tortosa, ubicada al centre geogràfic dels països que conformaven l'antiga Corona d'Aragó i cap d'un territori de característiques envejables que ens constaten per Terres de l'Ebre, pot endevenir la ciutat modèlica que tots hem imaginat en algunes ocasió. No és, en absoluts, impossible. Es més fàcil que la fa energia del carrer i que normó la turpitud ens impedirie d'arribar-hi.

Cal tractar però amb molts esquemes preconcebuts i amb una una escala de valors socials equivocats que fins ara ens porten a alimentar un esperit sovint vagatia i a la por d'un futur incert. La industrialització i la producció desmesurada ja no són reptes prioritaris de cara al segle XXI. S'imposen noves idées i nous criteris de desenvolupament social, econòmic i cultural.

En el nostre escrit hem situat la ciutat en un futur pròxim, passats ja l'any 2000. El marc, naturalment, les festes de la Cinta. Tots els personatges i els fets que es descriuen són imaginaris, però poden arribar a existir. Es una historia fron de ciència ficció, però també és un somni possible.

La nit del 2 de setembre de l'any 2007, la plaça de l'Ajuntament estava ben plena: a punt de disparar-se el primer petard de la festa major i esperant el discurs d'Antoni Cullell, l'alcalde que havia presidit el govern de la ciutat durant els darrers 4 anys. No hi havia cap dubte que s'havia viscut una etapa de culminació de molles il·lusions i de treballs molt seriosos, algunes d'ells iniciats el segle passat.

«Tortosina!...» —van ser les primeres paraules i la plaça va esclatar en aplaudiments—. Realment aquell mot —tortosí— s'havia revaloritzat molt en el sentiment dels ciutadans. La veritat és que s'hi vivia bé a la capital del Baix Ebre. Tot justament dos obens, el president de la Generalitat havia inaugurat la segona de les passarel·les de vianants

---

sobre l'Ebre, construïdes aprofitant el pilar del monument commemoratiu d'una antiga batalla de la guerra civil espanyola. La primera passarel·la es va construir l'any 1999, sobre les columnes del mateix pont del tren, que tenien una amplada molt més gran que la de la via ferrica.

La ciutat, amb les dos passarel·les sobre el riu, s'havia convertit en una illeta. De cop, el carrer Llarg de sant Vicent havia quedat tornà a 5 minuts a peu del pare Teodoro Gonzàlez, i ens un passeig cinar dies de la ramblia Catalunya fins la catedral i els palaus gòtics del cas antic. Era com si dos ciutats i barriades veïnades i apropinat per sempre. El trànsit rodat havia disminuït en més d'un 50 per cent i la ciutat havia cadeïnigut un paradís per a ciclistes i peatons. Les respiraus hi dàs carrers i hi havia força gent.

La plaça del rei Alfonsa XII era di centre molt popular de trobada i d'esbarjo. La remodelació efectuada fina 5 anys per l'anterior alcalde, Blai Cabrit, l'havia convertit en un espai espléndit: el parquing subterrani impedia que hi hagessin arbres grans, però ens un lloc ideni per a passejar, per a prendre el sol o per a que jugassin els nens. El riuàric, el bar i aquella mena de glòrieta que hi havien posat per a fer conserts li donaven un aire acollidor.

Una altra idea encertada va ser la de cear un centre cívic i cultural al bell mig de la ciutat, aprofitant l'edifici del que fins l'antiga peixateria municipal. La vida cultural de la ciutat es trobava en moments d'efervescència: juntament amb aquest centre cívic, funcionaven a pte rendiment di institut-auditori, el Casal de jovens de Ferreries i el Casal Tortosí al barri del Rastre, amb un magnífic escenari al pas de la muralla. A més a més, a l'entra i quart fina fen temps, també es fèien cines a l'auditori a l'aire lliure del Llac Vell del Parc.

El Festival de Teatre de la Corona d'Aragó havia aplegat la participació de més de cinc companyies en la seva XXIII edició. Grups de Catalunya, València, Aragó, les Illes i fins i tot de França, Italia, Grècia i algunes països mediterranis del nord del continent africà. L'oferta cultural de la ciutat havia crest seva dàdre un gran encert, assolint en gran anys di reconeixement de Tortosa com a **«ciutat crulilla dels Països Catalans»**, una territorialità que manteniex algunes instal·lacnals cap a fitada de segle.

Dos de la Delegació de Cultura, presidida per Ferran Cullell, un home obert i amb molt sentit comú, es van fer fa quatre anys esforços importants per a potenciar el Festival de Música Felip Pedrell, amb i per fi entre els millors de Catalunya, i també per una iniciativa brillante: el Festival Internacional l'Oliller del Mediterrani, que omplè la ciutat de visitants durant la segona quinzena del mes d'agost.

No era només en l'aspecte cultural que havia guanyat vitalitat la ciutat. Aquella consciència ecològica que va començar a sorgir durant els anys 80 del segle passat, profitàdi per la por a un decèniment d'aigües de l'Ebre que si dàvia cmapas i també per l'ànhel de protegir una natura en perill, va posar arrel a Tortosa, que ània fa considerada una ciutat emblemàtica i medalla d'or de la CEE, en la llista pel medi ambient. Exposeva d'ànio en ràn l'existència de l'òrin setmanari d'informació ecològica que ràdias en llengua catalana i la nueri creació del que és el primer centre universitari del país d'Estudis del Medi Ambient.

L'Expo Ebre, l'antiga fira de Tortosa, va anar perdent interès comercial cap als anys 90 i va dèner pas a una série de certamens fitàs especialitzats que es celebren durant l'any, aprotitnadamnet amb una periodicitat de dos mesos. El més important de tots, d'interès fina i set internacional, TECOFIRA, l'Exposició Internlaeplàstica, Fira Tècnica i Comercial de Productes Ecològics i per a la Conservació del Medi Ambient. Va ser una dona, Teresa Cullell, alcaldesa durant dàs anys, qui va fer triomfar aquesta idea a partir de molta estudà i converses amb tècnics i professionals de sectors inter relacionats.

Avui, l'ECOFIRA és el més gran esperadèr de la indústria i di consen dedicats al Medi Ambient, en es poden admirar dàs darrers avenços tècnics en energies elèctriques alternatives i també dàs darrers prototips de vehicles no contaminants; productes ecològics per a l'agricultura, noves descobriments en el camp de la dietètica i la medicina naturista, i fina i set una ampliàsima exposició de material per a l'esport de natura.

Tota aquesta efervescència amb la que Tortosa ha iniciat el segle XXI, ha injectat a la ciutat un alè de pensament positiu i de bones perspectives. Les inversions esmentades fa poc més de 10 anys comencen a donar els seus fruits, dels que se'n benefícia en primer lloc i de manera especialcular el comerç i un sector hoteler en clar creixement. Tant dès de les institucions com dès de la iniciativa privada, es via un fenomen de dinamització com no havia vscut la ciutat durant més de 100 anys: i això es fa palès al carrer, a les remodelades vores del riu, que fina i set mantenen àmplies zones de feste de ribera, com una mena d'aermanis dès monuments de la Tortosa antiga i medieval estan per fi oberts i perfectament adequats a les necessitats de la infraestructura turística: la Catedral, el Palau Episcopal, el dàsaire renaixentista dèls Reials Col·legis, els cadafals i les rendes de les muralles, el sagre parc municipal en que hàn esdevingut dès jardins neoclàssics de Santiago de Santiago, al recuperat barri de Remolins... I com una mostra més dèls darrers grans encerts, la rehabilitació dèls barris del casc antic: Sònia Clara i el Castell, convertits en nucles d'oci i d'activitat turística, gràcies a l'adient planificació de les regulàries d'urbanisme, turisme i assumptes socials que han permès la ubicació d'establiments d'restauració, sales d'exposicions i interves típiques, amb la corresponèdia d'un complet pla d'adequació de les vivendes i dèls serveis municipals per als veïns que han preferit seguir residint al barri.

L'òrin de l'any 7 no ha dèxest llàure ni una sola plaça hotelera de la ciutat i, fina i tot, en aquestes dàs de la festa major, funciona a plena ocupació el camping urbà del castell de Tenassos. El pròxim mes d'abril s'inaugurarà l'espetas i nassisam alberg de joventut, un edifici de nova planta a l'esplanada del castell d'Ordana, allà en dès ermitas cèpliquen que fa quasi 30 anys es van reunir polítics de Catalunya, València, Aragó i les Illes per a ensendre el que havia de ser la Flàmia dèls Pàisos Catalans.

Les paraules d'Antoni Cullell, dès del balcó de l'Ajuntamens, van ser força breus però suficients com per a explicar el que seria la seva pròxima il·lusió a realitzar: li ànsens pel cap dès de fèia anys un ambiciòs projecte de recuperar el «Vàpor Anitas» i el «Carrilet». Li havien dits que sòmniatu massa, però dèl ja tenia a la butàssa un important ajut ministerial de la CEE i el compromís de le alcaldès vèrto, interessats en cèsar una manicomunitat turística que dònès vida al projecte.

«Bena fèsta major!...» —van ser les darreres paraules— i va ensendre el primer coet.

ARTUR GAYA I IGLESIAS
Nàs a Tortosa el 3 de setembre del 1956. Director del setmanari Ebre/Informa/Mòjiers i membre del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Durant dos anys feia redactar i editar dèls serveis informatius a la desaparegudà Ràdio Nacional d'Espanya a Tortosa.

En el camp de la cultura i el mòn de l'espectacle, és actualmènt director dèls Festivals de Teatre de Tortosa. Pèl que fa a la música ha enregistrat 4 discos, com a cantant, en diversos formacions musicals de la ciutat.

Es membre fundador de la cooperativa la Finestra, associació promotora d'infraestructures culturals i de mitjans de comunicació.

Font: biblioteca.tortosa.cat